

den gældende Beværterlov nedlagt en Række Kælderbeværtninger — en Linie, der fortsat bør følges i saa vidt Omfang som muligt.

Der kan forekomme Tilfælde, hvor det er ønskeligt at kunne dispensere fra de almindelige Bestemmelser, f. Eks. naar Talen er om særprægede Beværtninger i historiske Ejendomme eller lign. Det har været følt som en Mangel, at Politivedtægterne ofte ikke indeholder Regler om Dispensation. Det er derfor fundet ønskeligt at fastsætte, at Vedtægterne bør indeholde Bestemmelser om, hvorvidt der skal kunne gøres Undtagelse fra de fastsatte Forskrifter angaaende Beværtninger og Gæstgiverilokalers Indretning m. v., og i bekræftende Fald hvilken Myndighed Dispensationsbeføjelsen tilkommer.

I Stk. 5 er de tilsvarende Bestemmelser i Beværterlovens § 8, Stk. 4, tydeliggjort med Henblik paa de Tilfælde, hvor Beværtningslokalerne ikke ejes af Beværteren. Ogsaa i saadanne Tilfælde bør Politiet kunne lukke Forretningen, hvis Ejeren ikke bringer Lokalerne i Orden.

Til § 10.

(Beværterlovens § 12).

Det Beværtere, Konditorer og Gæstgivere tilkommende Næringsomraade foreslaas i det væsentlige bibeholdt uændret. De herom allerede gældende Forskrifter er dog paa forskellige Punkter søgt tydeliggjort. Saaledes er der i Udkastet optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at den, der har Adgang til at beværte siddende Gæster, ogsaa maa sælge Tobaksvarer til Tilfredsstillelse af Gæsternes øjeblikkelige Behov; en videregaaende Handel med Tobaksvarer maa derimod ligge udenfor Beværteres, Konditorers og Gæstgiveres Næringsomraade.

Efter den gældende Lov antages Beværtere at være berettiget til at sælge Brød — samt Kager og andet Bagværk — ud af Huset ogsaa fra et i Forbindelse med Virksomheden indrettet særligt Udsalgssted. Der er ikke fundet Anledning til at foreslaa dette Forhold ændret.

Som Følge af Bestemmelserne i § 1, hvorefter Tilberedning af Madvarer til Forsendelse ud af Huset som Hovedregel foreslaas gjort til bunden Næring, har det været fornødent udtrykkeligt at fremhæve, at saadan Salgsret ogsaa tilkommer Beværtere. Samtidig foreslaas det, at der gives Beværtere Ret til at sælge alle ikke stærke Drikke ud af Huset. Med Hensyn til Salg af stærke Drikke ud af Huset er de gældende Bestemmelser foreslaaet opretholdt.

Bestemmelsen i Stk. 2, 3die Punktum, om, at Næringsadkomst paa Konditornæring ikke giver Ret til Fremstilling og Salg af Brød, tilsigter i noget højere Grad end hidtil i selve Loven at fastslaa Grænserne mellem Bager- og Kagebagerfaget og Konditorfaget, jfr. herved Bemærkningerne til § 1.

I Stk. 3—5 indeholdes Forskrifterne om Gæstgiveres Næringsomraade. Til det i de indledende Bemærkninger angaaende disse Bestemmelser anførte skal alene føjes, at den Gæstgiver — i Modsetning til Beværtere — paahvilende Pligt til at betjene rejsende paa enhver Tid af Døgnet foreslaas opretholdt. Endvidere er der i Udkastet optaget en Bestemmelse om, at Gæstgivere paa Landet er pligtige til at forsyne de rejsendes Heste med Foder, jfr. herved allerede Bestemmelserne i Forordningen af 5. Marts 1695 om offentlige Herberge- og Værtshuse i Danmark. Den Gæstgiver paa Landet hidtil paahvilende Pligt til at holde Rejsestald er det derimod ikke fundet fornødent at opretholde.

Gæstgivere har efter Udkastet ikke Adgang til at sælge Varer ud af Huset, bortset fra saadant Salg, der finder Sted i Henhold til fast Spiseabonnement, jfr. § 1, Stk. 6; dog foreslaas det, at de paagældende næringsdrivende i Overensstemmelse med gældende Praksis skal være berettiget til at forsyne de til Gæstgiveriet i Motorkøretøj ankommende Gæster med Benzin og Olie til Kørselens Fortsættelse.

Til § 11.

(Beværterlovens § 11).

De foreslaaede Bestemmelser svarer i det væsentlige til Beværterlovens § 11, dog er det foreslaaet at give Handelsministeren Adgang til, naar særlige Omstændigheder taler herfor, at tillade, at Konditoradkomst forenes med Beværterbevilling med Ret til Udskænkning af stærke Drikke.

Til § 12.

(Beværterlovens § 9 og § 2, Stk. 3).

I Udkastets § 12 opretholdes i Principet de gældende Bestemmelser, hvorefter de i Beværterloven for Købstæderne fastsatte Forskrifter kan gøres anvendelige paa saadanne Landdistrikter, i hvilke det som Følge af Bebyggelsesforholdene eller paa Grund af, at Distriktet grænser op til en Købstad, maa skønnes, at de for Landet gældende Forskrifter er uhensigtsmæssige.

Hidtil er Købstadregler indført i 16